STICUSA KNIPSELKRANT 59

BEURS- EN NIEUWSBERICHTEN Woensdag 5 december 1984

Gevolmachtigde Minister Hernandez: kunstenaar universeel

Antilliaanse kunst schilder Parabirsingh exposeert in Nederland

DEN HAAG – In het Rijksmuseum voor Volkenkunde te Breda, verrichtte Gevolmachtigd Minister mr. G.T. Hernandez op 23 november j.l. de opening van een kleuretsen tentoonstelling vervaardigd door de Curacaose kunstschilder Sam Parabirsingh. De expositie werd georganiseerd door de Vereniging Vrienden van het Museum Justinus van Nassau van Breda, die zich inzet voor het behoud van dit historisch museum.

Sam Parabirsingh is een zeer begaafde kunstenaar van wie werken zowel in Europa, Amerika en uiteraard op zijn geliefde Antillen in meer dan dertig exposities hebben gehangen.

Zijn vorming heeft hij genoten in Nederland en België en in de loop der jaren heeft hij een geheel eigen stijl ontwikkeld.

Op de zeer stijlvol georganiseerde opening heeft het Tweede Kamerlid Frits Niessen, woordvoerder van de P.v.d.A. op het terrein van kunst en kultuur een inleiding gehouden over het werk van Parabirsingh.

De voorzitter van de Vrienden van het Museum, mr. drs. L.J. Giebels hield een betoog waarin hij de rol van Nederland in de loop der eeuwen als gastvrij en tolerant land belichtte.

Hij eindigde zijn inleiding door te stellen dat het volgens hem een vanzelfsprekend is dat Antillianen in Nederland welkom zijn en dat men die altijd met open armen in Breda zal blijven ontvangen.

Minister Hernandez benadrukte het feit dat Sam Parabirsingh een universeel kunstenaar is. Geboren uit Surinaams-Hindostaanse ouders op Curacao, waar hij ook opgroeide, heeft Sam Parabirsingh zijn kunst vervolmaakt in Nederland en Belgie en heeft door vier werelddelen gereisd op zoek naar de hem nu zo eigen stijl.

Maar Sam Parabirsingh heeft nooit zijn Antilliaan-zijn verloochend, in zijn kunst niet maar ook niet in de verbondenheid met de Antillen in het algemeen en zijn geliefde Curacao in het bijzonder.

Na afloop kregen de ruim 100 aanwezigen typische Antilliaanse en Surinaamse hapjes geserveerd.

Als verrassing bood Sam Parabirsingh Minister Hernandez een pentekening van de haven van Willemstad aan die hij in op Curacao had gemaakt.

DEN HAAG –Kunstschilder Sam Parabirsingh biedt Gevolmachtigd Minister Hernandez een pentekening van Willemstad aan.

De Beurs
Maandag 3 december 1984

BEELD SIMON BOLIVAR OP SABA ONTHULD

WILLEMSTAD - Verleden week zondag vertrokken naar St. Maarten drie delegaties, de eerste bestond uit Premier Mevr. Maria Liberia Peters, Minister van Arbeid de heer Leo Chance en de heer Mr. Richard Lopes Ramirez, Secretaris van de Raad van Ministers. De tweede delegatie bestond uit de heer Dr. Francois Monoac, Ambassadeur van Venezuela voor het Caraibisch Gebied en Dr. Luis Ochoa Teran Consul-Generaal van Venezuela in Curaçao. De derde delegatie bestond uit de heer Alfred Donker, Voorzitter van de Sociedad Bolivariana van Curaçao, de heer Johnny van Ierland, de heer Rene Castillejo en zijn echtgenote, respectievelijk Algemeen Secretaris en Direkteur van de Catedra Bolivariana van genoemde Sociedad. De algehele leiding van deze drie delegaties stond onder coordinatie van de heer Edsel A.V. Jesurun, Direkteur van het Departement van Cultuur van de Centrale Regering, in direkt contact met de Eilandelijke Regering van Saba. Bij aankomst te St. Maarten werden de delegaties ontvangen door overheids autoriteiten. Direkt na aankomst vertrokken de delegaties van de Regering en van de Sociedad Bolivariana naar Saba, alwaar de delegaties een arm onthaal kregen. De volgende dag kwam de delegatie uit Venezuela op Saba aan en ook zij kregen een grandiose en spontane ontvangst. Hierna werd een aanvang gemaakt met de onthullingsaktiviteiten van het borstbeeld van Simon Bolivar. Het goed verzorgde programma en de indrukwekkende ceremonie bestond uit de volgende onderdelen:
Volkslied van Nederland, Ned. Antillen en Venezuela; speech van dr. Francois Monoac, die het borstbeeld officieel overdroeg aan het Eilandbestuur van Saba, dankwoord van de Gezaghebber van Saba, de heer Wycliffe S. Smith; speech van de Voorzitter van de Sociedad Bolivariana van Curacao, de heer Alfred Donker en de heer Leo Chance, Minister van Arbeid.

De ceremonie was indrukwekkend en dit historisch gebeuren en de speeches maakten diepe indruk op alle aanwezigen, in het bijzonder de woorden van de Ambassadeur van Venezuela Dr. Francois Monoac die o.m. zei: "Vanaf heden heeft Saba nog een zoon die Simon Bolivar heet. Ook de woorden van de Gezaghebber van Saba vielen in goede aarde toen hij benadrukte dat dankzij een grondig onderzoek van de Sociedad Bolivariana van Curaçao deze gegevens het daglicht aanschouwden na 168 jaar verscholen te zijn geweest. Woorden schieten hem tekort om dit historisch gebeuren voor Saba op zijn merites te kunnen beoordelen. Paradoxaal is het feit dat juist de twee kleinste eilanden van de Ned. Antillen over een grootte historische dimensie beschikken.
Gelijk bekend heeft St. Eustatius als eerste land de Amerikaanse vlag begroet in 1776 en nu blijkt dank zij navorsingen van de Sociedad Bolivariana van Curaçao, dat het kleinste eiland Saba de grote Vrijheidsstrijder Simon Bolivar bescherming en hulp heeft aangeboden.
Het is zelfs zo dat enkele van zijn zonen hem hebben vergezeld op zijn eerste expeditie om Zuid Amerika te bevrijden.

BEURS- EN NIEUWSBERICHTEN 5/12-84

WILLEMSTAD - Op 28, 29 en 30 november 1984 vond in de vergaderzaal van het Bureau Buitenlandse Betrekkingen de 6e vergadering van het Overlegorgaan Kulturele Samenwerking Nederlandse Antillen plaats.

Deze vergadering werd gedeeltelijk voorgezeten door de OKSNA -voorzitter Minister F.E. Rozendal en verder door de plv. voorzitter de heer A. Salsbach. Dit overlegorgaan bestaat uit de Gedeputeerden belast met kulturele aangelegenheden van de Eilandgebieden Curaçao, Bonaire, Saba, St. Eustatius en Sint Maarten of een door hem aan te wijzen vervanger, onder voorzitterschap van de Minister van Onderwijs en Kultuur.

Op de foto v.l.n.r.: mevrouw I.E.E. Isenia, Bureau Buitenlandse Betrekkingen: de heer J. Conner, plv. lid Sint Maarten; de heer P. Domacassé, plv. lid Curacao; de heer A. Salsbach, plv. voorzitter; Minister F.E. Rozendal, voorzitter. de heer Th.Hermelijn, sekretaris OKSNA; de heer Lopez, plv. lid St. Eustatius; de heer Wilson, plv. lid Saba; de heer F .Booi, plv. lid Bonaire en de heer P. Cecilia, Bonaire.

14/12-84
AMIGOE

Cayena naar St Eustatius

KRALENDIJK — Vandaag is de bekende folkloristische dansgroep Cayena afgereid naar Sint Eustatius, waar opgetreden zal worden in het Community Centre van het eiland. Grupo Cayena treedt op Bonaire bij vele gelegenheden op en is een veelgevraagde dansgroep bij toeristen.
Verschillende malen won de groep de drs B.M. Leito Jeugdbeker en mocht zich zelfs eigenaar van de wisselbeker noemen. De groep heeft onder leiding van de dames E.S. Carolina en V. Rosario verschillende malen opgetreden in Venezuela en Colombia. Onder auspicien en in nauwe samenwerking met het Cultureel Centrum Bonaire (CCB) het Bureau voor Cultuur en Opvoeding en de St. Eustatius Social and Welfare Work Organization is het nu ook mogelijk gemaakt, dat de Statianen van de dansgroep kunnen genieten. Grupo Cayena keert op zondag 16 december weer terug naar Bonaire.

De Beurs — Maandag 3 december 1984

Opname tv- serie Love Boat Curacao

WILLEMSTAD - Donderdag, 6 december a.s. arriveert de (nieuwe) Love Boat, de Pacific Princess in de Curacaose haven. Aan boord bevinden zich de akteurs en aktrices van de bekende tv-serie "Love Boat". Zoals bekend werd enige tijd geleden reeds op Curacao een episode van deze populaire televisieserie gefilmd. Vanaf donderdagmorgen 7.30 tot ongeveer 17.00 uur zullen er in de binnenstad (haveningang, Plaza Jojo Correa, de Kon. Emmabrug en op het Waterfort) opnames voor deze serie gefilmd worden.

Degenen die als figurant in deze film willen optreden kunnen zich vanaf morgen, dinsdag, melden bij het Toeristenbureau op de Plaza Piar. Het toeristenbureau doet een beroep op de bevolking om donderdag alle medewerking te verlenen. De binnenstad zal voor het rijdend verkeer worden afgesloten en het publiek zal met enig tijdelijk ongemak rekening moeten houden.

AMIGOE — VRIJDAG 14 DECEMBER 1984

"Kaska di Pinda" met nieuw stuk

WILLEMSTAD— De groep "Kaska di Pinda" presenteert vanavond in het clubgebouw van DOK te Dominguito om acht uur hun nieuwe schouwspel: "Hamber no Konose Pasenshi". Het spel, dat ongeveer anderhalf uur duurt is een afwisseling van dans, zang, drama en poëzie. Door middel van deze expressiemogelijkheden brengt de groep de huidige problematiek van Curaçao naar voren.

AMIGOE — MAANDAG 10 DECEMBER 1984

Succesvolle vertolking Kerstmusical "Scrooge and Marley"

JA, TWEE WEKEN vóór Kerst en drie weken vóór Nieuwjaar en toch honderden mensen die in de hal van Centro Pro Arte voluit «I wish you a Merry Christmas and an Happy New Year» zingen. Dat is de verdienste van een "theatergek" Kees Vos, die ruim honderd mensen weet te bezielen op en achter de planken en daardoor ook de uitverkochte zaal. Het heeft weinig zin om alles proberen te noemen, want je slaat vele mensen over die fantastische werk hebben gedaan. Een willekeurige poging dus.

De opening is indrukwekkend: een prachtig in stijl gekleed koor rijst langzaam omhoog, zingt imposant o.l.v. een gedreven Frank Francisca. Je ziet een heel sfeervol beschilderd dekor, twee prachtige geschminkte mannen en het spel gaat beginnen. Als dan een paar minuten later zo'n pakweg 70 kinderen opdraven in allerlei schooiers- kostuums, zó mooi gekleed en bepet als zijn ze weggestapt uit de boeken van Charles Dickens en deze kinderen heel ongedwongen gedisciplineerd gaan zingen, dan weet je dat deze voorstelling niet meer kapot kan en dat klopt ook. De belichting is ook heel mooi en smaakvol gedaan en de scenes uit het verleden achter het gaasdoek zijn juwelen van plaatjes. Je gelooft niet dat het mogelijk is om hier zo iets moois te zien te krijgen en toch is het zo. De voorstelling is het sterkst als een plaatjes- boek met begeleidende muziek.

Mijn enige punt van kritiek is eigenlijk het toneelspel voor de pauze. Het is wat traag en vooral de geestesverschijningen benutten te weinig de geboden mogelijkheden die er volop liggen om er een spannende aangelegenheid van te maken. Casting en een regisseur die zelf speelt, lijken me de belangrijkste oorzaken. Want onmiddellijk als je geroutineerde spelers als Kees Vos, Eddy Waas, Bep Moore, Jelle Bangma (als speler / zanger) ziet, krijgt de voorstelling vaart en jus.

De balletten o.l.v. Lucia Schnogg waren zorgvuldig uitgevoerd en vooral de 2-in-1 «froggels» hadden vele respons van de zaal; jammer vond ik persoonlijk dat de geesten van de toekomst, in die tijd de break- dancers, zó kort op het toneel stonden, want zij brachten héél veel vaart erin na de pauze.

Ik ben geen muziek- kenner, heb wel jaren in een kerkkoor meegezongen en de muziek en zang klonken mij warm en vertrouwd in de oren; nergens vielen er grote gaten, dus denk ik dat «Adjadjo» o.l.v. Aya en Iman Landheer een waardevolle en onmisbare schakel in 't geheel waren evenals de volksdansen sfeer gaven.

Als laatste wil ik niet vergeten te melden dat deze musical heel goed heeft laten zien dat vele mensen ongeacht nationaliteit, ras, werk of kunst discipline, kunnen samenwerken en daarmee het beste iets van een Kerstboodschap uitdrukken. U heeft nog de gelegenheid op 14, 15, 21 en 22 december. Mis dit Kerst- spektakel onder de bezielende leiding van Kees Vos niet. Deze voorstelling geeft licht in wat donkere tijden......

GUUS DE SAIN

DE BEURS — Dinsdag 4 december 1984

MEER DAN TWEE

Enkele dagen geleden vroeg iemand mij of ik de namen van twee kunstenaars kon noemen hier op het eiland. Ik zei dus meteen ja, maar wat voor kunstenaars moeten het zijn. Het bleek toen en het is al zo vaak gebleken, dat de meeste mensen op Curacao geen idee hebben van het groot aantal personen dat tekent en/of schildert in zijn vrije tijd. Gisteren heeft de groep, die zich in zijn uitnodiging presenteerde als: Wij - Yvette Brandt, Lizanne van der Heyden, Roel Linde, Maria Linker, Pierre, Josje Rosheuvel en Suzanne, de stoute schoenen aangetrokken en hun werken tentoongesteld in het herenhuis "Julianaplein."

Behalve veel Curacaosche landhuizen, waren er wateren boorpartijen te zien en handen-studies. Bonairiaanse taferelen en met name de gezicht-studies waren sterk vertegenwoordigd. Duidelijk was te zien dat de ene kunstenaar het schetsen beter beheerst en de andere het opvullen in kleur van het blad. Ook is de invloed van Ria Houwen bij enkelen nog sterk aanwezig en het zoeken naar een eigen stijl moet dan ook nog doorgezet worden.

Maar hoewel het herenhuis "Julianaplein" hier en daar op instorten staat, wordt er door bovengenoemde groep en op andere dagen door de groep bestaande uit o,a, A. Ghering, Babs de Brabander en Hortence Brouwn, de kunst een warm hart toegedragen. Bescheiden op de achtergrond, maken ze toch menig mooi kunstwerk.
En ik wil hierbij de hoop uitspreken dat deze bescheiden groepen ondanks hun lekkende en vervallen studio wat vaker op de voorgrond durven treden. Concurrentie is een gezonde zaak.

Verele Engels.

DE BEURS — Zaterdag 8 december 1984

Ni un, ni ningun

RUTHSELLA PALM FANTASTISCH

WILLEMSTAD - "Nog 't één, nog 't ander" is een monoloog, welke op een fantastische manier wordt gebracht door Ruthsella Palm onder regie van John Leerdam. Gisteravond vond de première plaats in Cultureel Centrum Curaçao. De behandelde stof is niet geheel nieuw, Boeli van Leeuwen schreef er reeds over in zijn boek "Een vreemdeling op aarde", maar de gehele monoloog is van onze tijd.

Een Antilliaanse studente, Jackie Ramirez genaamd, gaat met een studiebeurs in Nederland studeren. Een kamer vinden gaat bijzonder moeilijk, want zij is een buitenlandse en die wil men liever niet. Ook van de zijde van de in Den Haag zetelende Beurzencommissie wordt niet veel hulp verkregen, want men is altijd voor andere studenten bezig. Op school wordt zij ook achteruit gesteld, maar door keihard te vechten verovert zij toch haar plaatsje.

Zij gaat Nederland toch iets anders zien en heeft zelfs een Nederlands vriendje. Als zij de beslissing moet nemen om in Nederland te blijven, of om naar Curaçao terug te gaan, twijfelt zij, maar de keuze valt op Curaçao. Terug op Curaçao blijkt het toch allemaal anders te zijn dan zij zich dat heeft voorgesteld. Op het werk kan zij zich niet ontplooien en de relatie met haar moeder (zij speelt deze rol geweldig) is geheel anders geworden. Zij raakt gefrustreerd en gaat vergelijken. Zij wil haar idealen en haar principes behouden en zij wil voor haar eiland werken, maar krijgt de kans niet. Op Curaçao wordt ze nu als een donkere Hollandse beschouwd. In Nederland was ze Turkse, Marokkaanse of Surinaamse en hier Hollandse, dus nog 't één, nog 't ander.

Indien U de kans krijgt moet U vanavond zelf gaan kijken. Het is meer dan de moeite waard en voor de prijs hoeft U het niet te laten, want die is maar f. 5.- per persoon.

AMIGOE — MAANDAG 10 DECEMBER 1984

Een tentoonstelling van Arlette en Rhonna da Costa Gomez

Anders kijken

ZATERDAGAVOND VOND in Landhuis Brievengat de openstelling van de tentoonstelling plaats van werk van de dames da Costa Gomez. Arlette studeerde textiele werkvormen in Engeland en Italië en van haar is patchwork, weef- en schilderwerk te bezichtigen. Rhonna, die haar academie- opleiding in Canada deed — zij is Canadese —, laat geglazuurd keramiek zien. De tentoonstelling heet INSPIRATION; een verklaring voor deze naam is dat veel van het werk van Arlette de inspiratie geweest is voor het werk van Rhonna.

Opzichzelf is het natuurlijk uitermate interessant om twee kunstvormen (weven - boetseren) met elkaar in verband te brengen, waarbij dan regelmatig eenzelfde onderwerp in weef- of schildervorm én in geboetseerde vorm onder de aandacht wordt gebracht. Iedere kunstuiting heeft vanzelfsprekend zijn eigen (materiaal)eisen en de kijker wordt op die manier uitgedaagd om een vergelijking tussen beide kunstuitingen [illegible] dan een aantal mogelijkheden tot reflectie.

Daar is in de eerste plaats de heel duidelijke combinatie. Een voorbeeld daarvan is een paars haantje tussen groene en gele bladeren (een schildering op katoen, getiteld Hatless Cockerell) dat gecombineerd wordt met een paars haantje in klei met een vaasje in groen en geel die hetzelfde bladmotief hebben als de groene en gele bladeren op de schildering. Om in het glazuur precies dezelfde kleur te krijgen als op het doek, is knap, maar daar blijft het dan naar mijn idee ook bij.

De landschappen, vier schilderingen en vier in keramiek, wedijveren met elkaar. Hier is nauwelijks sprake van een wederzijdse beinvloeding; wel zijn de kleuren van de landschappen op elkaar afgestemd. Ieder kan natuurlijk zijn eigen voorkeur laten gelden, maar mij spreekt Landschap nr. 2, dat wat Canadees aandoet, het meest aan. Interessanter wordt het wanneer de inspiratie, ontleend aan het weef- of schilderwerk, een meer eigen leven gaat leiden. Mandinka, een groot uitgevoerde quilt, waarop een voorstelling van twee rijststampende vrouwen, gaf aanleiding tot een aantal eigen vindingen, zoals Harvest en Women bathing. Het best is de 'inspiratie' wanneer de vergelijking zich voortzet op een ander niveau. De mooie schildering The Proposal waarop twee figuren in een wat chinees aandoend landschap naar elkaar toe neigen gaf aanleiding tot een verwerking in keramiek, getiteld Correspondence. Op een wit vlak, vol kreten als 'airmail' e.d., liggen een drietal in keramiek uitgevoerde enveloppen. Automatisch wordt dan een derde persoon ingevoerd, de kijker, die The Proposal en Correspondence met elkaar moet verbinden.

Deze tentoonstelling is voor Curaçao weer eens wat anders. De beide dames hebben — naar mijn gevoel — duidelijk gemikt op een kunstvorm die uitdaagt tot communicatie. Wat te zeggen bijvoorbeeld van de combinatie van een weefwerk, getiteld Comunismo, naast een keramiek dat Coffee Broke heet! Ik geloof dat het idee dat aan deze tentoonstelling ten grondslag ligt de moeite waard is; bij de uitwerking ervan kan men wel enige kritiek hebben. Dat is van mijn kant, dat naar mijn mening niet al het geëxposeerde werk ook expositie- rijp is; er zijn te veel probeersel en oefenstukjes. Daarnaast is de tentoonstelling in z'n geheel te veel blijven steken bij het uitgangspunt, want een lijn of een bepaalde thematiek in het geëxposeerde werk heb ik niet kunnen ontdekken. Niettemin waardeer ik het initiatief van beide dames, want je moet het per slot van rekening maar eens durven om iets nieuws te brengen, en ten tweede, om dat ook nog eens te doen in kunstvormen die niet de meest gebruikelijke zijn. Zoiets verdient zeker de aandacht.

SYBREN PAUL

In navolging van Aruba

Onafhankelijke stichting voor Stinapa Bonaire in oprichting

KRALENDIJK—In de loop van het komende jaar zullen de pogingen om voor Bonaire tot een eigen afdeling te komen voor natuurbescherming worden afgerond. Daarmee zal Bonaire in de voetsporen treden van Aruba, waar reeds in 1981 besloten werd om een geheel eigen afdeling op te richten los van de Stichting Nationale Parken en ondergebracht in een eigen stichting. Een Stinapa Bonaire, aldus de voorzitter van de afdeling Bonaire Raymundo Saleh zal ongetwijfeld een aantal voordelen voor het land inhouden.

Al geruime tijd geleden werd de Stichting Nationale Parken Nederlandse Antillen (Stinapa) opgericht. Doel van deze stichting was om flora en fauna van de Nederlandse Antillen te beschermen, te conserveren en vooral ook te onderhouden. Vele terreinen bleken een historische waarde te hebben, terwi l bovendien de natuur in die gebieden tot de mooiste van de omgeving behoorde. De Stinapa benoemde zowel op Bonaire als op de Bovenwinden een eigen commissie die de belangen van het eiland diende te behartigen. In oorsprong was dat ook wel het geval, maar in 1981 besloot men ook op het gebied van de Stinapa enige autonomie in te voeren. Bonaire wordt in de afdeling Stinapa vertegenwoordigd door de heer R.P. Saleh die inderdaad bevestigde, dat er pogingen worden aangewend tot een eigen Stinapa Bonaire. De consept statuten voor de nieuwe vereniging zijn al klaar en zullen in de loop van het volgende jaar officieel via de notaris verleden worden. Volgens Raymundo Saleh zijn de werkzaamheden van de Stinapa, de bescherming en het behoud van de natuur op Bonaire zeer veelzijdig en derhalve is het logisch, dat de belangen van Bonaire beter in een eigen afdeling dan in een overkoepelend orgaan behartigd kunnen worden, waarbij echter wel banden met de moedervereniging zullen blijven bestaan.

In de praktijk is gebleken, dat wanneer er bepaalde projecten voor Bonaire geentameerd moesten worden, de commissie niet onafhankelijk kon optreden, maar alle voorstellen via de overkoepelende Stinapa moest indienen. Met een eigen Stinapa Bonaire zullen ook deze hindernissen tot het verleden behoren. De statuten van de nieuwe vereniging zullen in de praktijk nauwelijks afwijken van de Stinapa, maar bepaalde onderdelen, vooral die betrekking hebben op specifieke Bonaireaanse zaken zullen in de nieuwe Stinapa Bonaire veel uitgebreider aan bod komen.

Het totale terrein waarover de afdeling Bonaire momenteel beschikt bedraagt rond 6000 ha en beslaat het Nationale park, de

waarop het landhuis Karpata staat, dat compleet gerestaureerd is en bij het bezoek van koning Beatrix officieel werd overgedragen.

Stinapa heeft ook afspraken gemaakt met het World Wildlife Fund (WWF) over het beleid en het onderhoud dat gevoerd zal worden over het onderwaterpark vak Bonaire, dat vrijwel geheel rond Bonaire ligt en tot een diepte van 60 meter doorloopt. Overigens is het onderwaterpark nog niet wettelijk overgedragen aan de Stinapa en derhalve ook niet zonder meer een onderdeel van de Stinapa Bonaire.

Aanbod uit zeven kanalen, waarvan één met alleen nieuws

Bouw eigen studio kabel tv Bonaire begint in januari

KRALENDIJK — Het ziet er naar uit, dat eind januari begonnen zal worden met de bouw van een studio voor de kabeltelevisie. Dit zal de eerste eigen studio op Bonaireaanse grond zijn, die het tevens mogelijk maakt om abonnees zeven verschillende kanalen aan te bieden. Dit project van kabeltelevisie is het eerste van de Antillen.

Enige maanden geleden reeds was er sprake van, dat het bedrijf Flamingo TV Bonaire via een kabelsysteem programma's zou gaan uitzenden die via een satelliet vanuit de Verenigde Staten werden opgevangen. Inmiddels heeft men hard gewerkt aan het project en reeds in januari zal de bouw van het onderkomen van FTVB beginnen.

Afgelopen week heeft het bedrijf onder een aantal kijkers een enquête gehouden om na te gaan of er eigenlijk wel belangstelling genoeg was voor het nieuwe project. Edsel Jesserum Jr, een van de promotoren van het project verklaarde dat een van de zeven kanalen zal worden ingenomen door de uitzendingen van Telecuraçao.

De zeven kanalen waarop uitgezonden wordt, aldus Jesserun zullen bijna alle gedurende 24 uur uitzenden. De programma's waaruit gekozen kan worden liggen op het religieuze, sportieve en verstrooiende vlak, terwijl ook een kanaal bestemd zal zijn voor Cable News Network (CNN) dat gedurende het gehele etmaal nieuws uitzendt. Het totale bedrag dat door FTVB zal worden geinvesteerd ligt rond drie kwart miljoen gulden. Het zal overigens de abonnees die een aansluiting via de kabel willen hebben een bedrag van rond 350 gulden kosten als een entree geld. In een later statium wordt er ook een maandelijks bedrag gevorderd dat rond vijftig gulden zal liggen.

Van de zijde van de overheid heeft de FTVB reeds alle medewerking ondervonden. Ook in de tijd dat minister Ellis nog de portefeuille Verkeer en Vervoer onder zich had verkreeg de Flamingo TV Bonaire alle medewerking voor het project.

Volgens Edsel Jessrun zal FTVB meehelpen aan de verlossing van Bonaire uit een tv isolement, want zoals bekend heeft Bonaire behalve de ontvangst van Telecuraçao slechts een goede ontvangst van een Venezolaans kanaal. De ontvangst van de buitenlandse — Amerikaanse — programma's zal goed zijn, aldus Jesserun en het zijn dan ook Amerikaanse deskundigen die de ontvanger op Bonaire zullen plaatsen. Daarna zullen ook de deskundigen van de PRD een inspectie verrichten, waarna de goedkeuring gegeven zal worden. De nieuwe studio zal aan de Kaya Frater Odulfinus verrijzen en slechts enkele maanden daarna is de ontvangst en het doorzenden van de beelden per kabel naar de abonnees reeds mogelijk.

Geldt voor andere eilanden pas na 1 januari

Statuutdag vervalt alleen voor eilandgebied Curaçao

WILLEMSTAD — Statuutdag zal dit jaar nog slechts als een officiële feestdag gelden voor de eilandgebieden Aruba, Bonaire, St Maarten, Saba en St Eustatius. Op Curaçao geldt zij al niet meer als zodanig.

Door de Raad van Ministers werd eind vorige week het besluit genomen om, voor wat betreft het eilandgebied Curaçao, Statuutdag op 15 december te vervangen door 2 juli als officiële vrije dag. Het desbetreffende Landsbesluit trad gisteren in werking. Met ingang van 1 januari 1985 zal het Landsbesluit, betreffende de dagen die met een zondag gelijkgesteld worden, ook voor de overige Antilliaanse eilanden in werking treden.

De viering van Statuutdag en de daaraan verbonden vrije dag, werd al geruime tijd geleden door de Antilliaanse eilanden ter discussie gesteld. Met name het eilandgebied Aruba, pleitte voor afschaffing van die dag, in ruil voor de door Aruba gekozen datum 18 maart. Wijziging van het Landsbesluit werd evenwel opgehouden door Curaçao, dat tot half dit jaar, geen datum bekendmaakte waartegen het eilandgebied de viering van Statuutdag wilde "inruilen". De data waaraan de andere eilanden de voorkeur gaven, waren daarentegen al enige tijd bekend. Voor Aruba was dit 18 maart, voor Bonaire 6 september, voor St Maarten 11 november, voor St Eustatius 16 november en voor Saba de eerste vrijdag in de maand december. Curaçao koos uiteindelijk als "Dia di himno i bandera" 2 juli. In tegenstelling tot de overige eilanden, die nog niet in de gelegenheid waren de verkozen dag als officiële feestdag te vieren, gebeurde dit op Curaçao op 2 juli wel. Vandaar dat voor Curaçao het Landsbesluit met onmiddellijke ingang in werking treedt.